

ЛЮБОВЪ И МЕЧЪ

Гонена отъ меча грозний,
Бѣга любовъта благата,
Но вредъ все пакъ него срѣща,
Въ градоветъ, по селата.

И тя Богу се примолн:
«Боже праведний, кждѣ е
Онзи край честитъ, кждѣто
Мечтъ лютый не владѣе?»

Богъ ѝ каза: «Край такъвзи
Нѣма подъ небото. Горѣ,
Ако искашъ, райски двери
Азъ прѣдъ тебе ще растворя.»

И възрадвана прѣхвъркна
Любовъта къмъ небесата;
Вечъ звѣздицитѣ сж близу,
И далеко е земята.

И омайни райски пѣсни
До слуха ѝ долѣтяха;
Златни планини на истокъ
Се прѣдъ нея залѣяха.